

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/37/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122012595
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122012595.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.12.2023, v trestnej veci proti obžalovanej A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/41/2022 zo dňa 27.06.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovanej A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná A. B. uznaná vinnou z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 14.01.2022 v čase okolo 13.30 hod. z otvoreného okna bytu v bytovom dome na ulici C. D. XX E. F., okres Prešov, v ktorom býva, vulgárne nadávala poškodenej E. B., ktorá sa nachádzala pred bytovým domom a následne sa jej vyhrážala, zbitím, zabitím a vyhodením jej dieťaťa z okna, čím svojím konaním vzbudila u poškodenej E. B. obavu o jej život a zdravie a o život a zdravie jej dcéry.

Za to jej bol podľa § 323 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 42 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), m) Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona bol podmiennečne odložený a uložený probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. a) Tr. zákona bola určená skúšobná doba podmiennečného odsúdenia v trvaní 3 rokov a bolo obžalovanej prikázané nepriblížiť sa k poškodenej E. B. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 17.01.2022, sp. zn. 0T/11/2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti uvedenému rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podala obžalovaná odvolanie. V podaní zo dňa 01.12.2023 uviedla, že je nevinná a že to poškodená úmyselne dňa 14.01.2021 zavolala na ňu políciu s tým, že jej odcudzila motorové vozidlo značky Škoda Fabia, ktoré patrilo G. E.. S úmyslom poškodiť jej prišla poškodená s kamarátkou z Polície na jej adresu hľadať zmiznuté auto. Obžalovaná tvrdí, že s poškodenou v ten deň incident nemala, iba s policajtkou, ktorá ju napadla a ublížila na zdraví. Poškodená zavolala svojho priateľa, ktorý sa im vyhrážal pod oknami bytu zabitím, na okne bola jej postihnutá dcéra H., kričal, že ju chytí a vyťahne z okna aj I. E. a že ich zbije a zabije. Tvrdí, že celú situáciu sledovala dcéra J., ktorá vypovedala na Polícii a ich výpovede sa zhodujú aj napriek tomu, že neboli 4 dni v kontakte, pričom výpovede B. a policajtiok sa rozchádzajú. Žiadne dieťa sa v ten

deň s poškodenou pod ich oknom nenachádzalo tak, ako tvrdí ona, že sa jej tam vyhrážala aj jej dcére. Bola tam len dcéra obžalovanej, ktorej kričal priateľ poškodenej, že ich vytiahne z okna a zabije. Výpoveď poškodenej považuje za klamstvo, ktoré chce našiť na jej osobu. Vyhrážať sa zabitím mal priateľ poškodenej B. B.. Obžalovaná sa cíti nevinná.

Na základe podaného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podala odvolateľka odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny skutkovým a následne i právnym záverom.

Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva aj skutočnosť, ako prvostupňový súd jednotlivé dôkazy hodnotil. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne, a preto na ne krajský súd v podrobnostiach poukazuje.

Prečinu nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Objektom prečinu nebezpečného vyhrážania je záujem na ochrane jednotlivca proti niektorým závažným vyhrážkam. Objektívna stránka tohto prečinu spočíva v konaní, ktorým je vyhrážanie, pričom obsah vyhrážky je konkretizovaný smrťou

(§ 142 ods. 2 Tr. zákona), ťažkou ujmom na zdraví (§ 123 ods. 3 Tr. zákona) alebo inou ťažkou ujmom. Vyhrážanie pritom musí byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. Tou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Dôvodná obava nemusí vzniknúť, avšak jej vznik musí byť reálny. K naplneniu znaku prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona stačí iba možnosť vzniku dôvodnej obavy a nie je potrebné, aby bola dôvodná obava poškodeného naplnená. Preto je potrebné starostlivo hodnotiť povahu a závažnosť vyhrážania, pretože je potrebné odlíšiť nebezpečné vyhrážanie od takých prejavov, pri ktorých boli použité silné slová, ale v skutočnosti nešlo o nič závažného. Či je vyhrážanie spôsobilé vzbudiť v inom dôvodnú obavu, je potrebné posudzovať so zreteľom ku všetkým konkrétnym okolnostiam prípadu, najmä k povahe vyhrážky, k fyzickým a charakterovým vlastnostiam páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného a k ich vzájomnému vzťahu. Pokiaľ je vyhrážanie sprevádzané správaním, ktoré ilustrovalo odhodlanie páchatel'a splniť vyhrážky (napr. manipulácia zbraňou, šermovanie nožom s gestom naznačujúcim podrezanie krku alebo iným gestom predstavujúcim zdôraznenie hrozby) bude tiež možné vyvodiť, že takáto vyhrážka je spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu.

Na základe týchto všeobecných východísk a dôkazov vykonaných v predmetnej veci aj krajský súd dospel k záveru, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku sa stal, napĺňa všetky pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania, a že ho ako trestne zodpovedný subjekt spáchala obžalovaná.

Napriek tomu, že obžalovaná poprela spáchanie skutku, brániac sa tým, že ona síce poškodenej nadávala a kričala na ňu, ale žiadne vyhrážky nepoužila, tak podľa krajského súdu výrok o vine je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú záver, že rozhodnutie o vine obžalovanej je vecne správne.

V prvom rade je potrebné poukázať na svedeckú výpoveď poškodenej E. B.. Z nej vyplýva, že toho dňa 14.01.2022 s vyslanými príslušníkmi policajnej hliadky H. B. a H. F. prišla k bytovému domu, v ktorom má byť obžalovaná, a to za účelom nájdenia motorového vozidla s osobnými vecami jej i jej dcéry. Obžalovaná začala poškodenej vulgárne nadávať a osočovať ju a keď už chcela s policajtkami odísť, tak jej z okna zakričala, že „ty kurvička dnes si ťa nájdem, zbijem, zabijem a dieťa ti vyhodím z okna“.

Následne dokonca obžalovaná fyzicky zaútočila na policajtku Martinu Konrády, čím sa dopustila prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý už bola aj právoplatne odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/11/2022 zo dňa 17.01.2022. K policajtkám bola obžalovaná až taká agresívna, že poškodená zo strachu volala ďalšiu hliadku. Obžalovaná ju pritom už v minulosti dvakrát napadla, čo bolo priestupkovo riešené, preto vedela, že je schopná všetkého.

Skutočnosti plynúce z výpovede poškodenej E. B. vo svojich svedeckých výpovediach zhodne popísali aj na mieste prítomné príslušníčky policajnej hliadky H. B. a H. F.. Potvrdili, že obžalovaná poškodenej nielen vulgárne a hrubo nadávala, ale že sa jej aj vyhrážala tým, že si ju nájde, zbije ju, zabije ju a jej decko vyhodí z okna. Na poškodenej badali, že je vystrašená, plakala a celá sa triasla. Obžalovaná sa pritom vulgárne správala aj k nim a fyzicky ich napadla, čo bolo riešené ako prečin útoku na verejného činiteľa. Popreli, aby sa v čase vyhrážania obžalovanou na mieste nachádzal niekto iný. Priateľ poškodenej prišiel až po obmedzení osobnej slobody obžalovanej, teda po fyzickom útoku na policajtky.

Je síce pravdou, že dcéra obžalovanej J. B. vo svojej výpovedi tvrdila, že bola v byte s obžalovanou a nepočula žiadne vyhrážky, avšak jej výpoveď nie je možné považovať za hodnovernú. Je zrejmé, že svojou výpoveďou chcela pomôcť svojej matke, a to v dôsledku blízkeho príbuzenského pomeru. Tvrdila, že to priateľ poškodenej sa vyhrážal pri aute a že to sa poškodenej celé poplietlo. Avšak k vyhrážkam zo strany obžalovanej nedošlo pri aute, ale táto sa poškodenej vyhrážala ešte predtým z okna bytu, keď tam priateľ poškodenej ešte nebol (to potvrdila aj sama svedkyňa J. B.). Poškodenej sa tak nemalo čo „popliesť“.

Naviac je potrebné zdôrazniť, že na rozdiel od J. B. policajtky H. B. a H. F. nie sú v žiadnom pomere ani k obžalovanej a ani k poškodenej, pričom ich svedecké výpovede sa v podstatných bodoch zhodujú a to aj s výpoveďou poškodenej. Niet preto dôvodu pochybovať o ich hodnovernosti.

Nedá sa tiež prehliadnuť, že správanie, ktoré je predmetom obžaloby, zodpovedá osobnostnej výbave obžalovanej. Táto totiž už aj v minulosti bola opakovane postihnutá nielen za vulgárne nadávky, ale aj za fyzické napadnutie iných osôb. Z evidencie priestupkov a pripojených rozhodnutí o priestupkoch vyplýva, že za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu bola v období rokov 2011 až 2021 obžalovaná postihnutá až 16-krát, pričom v troch prípadoch ich spáchala voči poškodenej E. B. (6.9.2020, 4.11.2020 a 28.4.2021, kedy ju aj fyzicky napadla). Za napadnutie iného na mieste verejnosti prístupnom dňa 14.5.2015 bola obžalovaná aj potrestaná za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Nie je teda pravdivé tvrdenie obžalovanej, že ona používa len vulgárne slová.

Dôvodnosť obžaloby potvrdzuje aj následné správanie sa obžalovanej. Tá totiž po tom, čo sa vyhrážala zabitím poškodenej E. B., fyzicky napadla aj členky policajnej hliadky pri výkone ich právomocí. Za tento prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona bola obžalovaná trestným rozkazom zo dňa 17.01.2022 (toho istého dňa právoplatný) sp. zn. 0T/11/2022 odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov s podmienčným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní dva roky. Trestný rozkaz jej bol doručený 17.01.2022.

Obžalovaná pritom pozná bydlisko poškodenej a má k nej negatívny vzťah pre pomer s I. E..

S ohľadom na uvedené skutočnosti je možné vyvodiť, že vyhrážky zo strany obžalovanej boli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, teda vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým bolo vyhrážané.

Za týchto okolností ani krajský súd nemá pochybnosti o tom, že skutok sa stal tak, ako je popísaný vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tiež že ho spáchala obžalovaná. Uvedeným konaním obžalovaná v priamom úmysle naplnila všetky pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, pretože sa poškodenej E. B. vyhrážala smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Zo skutkovej vety je zrejmé, že sa obžalovaná vyhrážala poškodenej aj inou ťažkou ujmu, nakoľko sa jej vyhrážala vyhodnením dcéry z okna. Len na podklade odvolania prokurátora však odvolací súd nie je oprávnený doplniť právnu vetu napadnutého rozsudku, lebo by to bolo v neprospech obžalovanej (§ 322 ods. 3 Tr. poriadku).

Pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovanej nezistil odvolací súd ani pri rozhodovaní o treste. Prvostupňový súd sa síce dopustil chyby pri určovaní priťažujúcich okolností, keď

v neprospech obžalovanej pričítal aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že už bola za trestný čin odsúdená, hoci pri všetkých predchádzajúcich odsúdeniach sa na obžalovanú hľadí, ako keby odsúdená nebola. Ani táto chyba však nič nemení na zistení prevahy priťažujúcich okolností a nutnosti ukladať trest odňatia slobody podľa § 323 ods. 1 Tr. zákona v rámci zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona (na 2 roky 4 mesiace až 5 rokov). Aj krajský súd zistil len priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchala viac trestných činov, za ktoré je ukladaný súhrnný trest), ale žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Ani náprava uvedenej chyby by teda nezmenila právne postavenie obžalovanej a tak len z tohto dôvodu krajský súd nepovažoval za potrebné napadnutý rozsudok meniť, pretože by dospel k rovnakému trestu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prvostupňový súd, použijúc zásady pre ukladanie trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na prevahu priťažujúcich okolností a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy, majúc na zreteli účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Pri množstve predchádzajúcich protiprávných konaní obžalovanej podobného charakteru, keď k jej náprave neviedli pokuty za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a ani trest povinnej práce za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, pričom sa už po 4-krát protiprávneho konania dopustila voči poškodenej E. B. a dokonca za prítomnosti policajnej hliadky, ktorú následne pri výkone ich právomocí fyzicky napadla, aj podľa krajského súdu účel trestu je možné dosiahnuť len súhrnným trestom odňatia slobody vo výmere 3 rokov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 rokov, a to za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovanej a zákazu priblížiť sa k poškodenej a jej obydliu.

Keďže teda krajský súd nezistil žiaden dôvod na zmenu rozhodnutia v prospech obžalovanej, jej odvolanie ako nedôvodné v zmysle ust. § 319 Tr. poriadku jednomyseľne zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.